

D εἶσιν ἢ ὡς ὑπ' ἐμοῦ ἐξαπατᾶσθαι'. Γοργίας δὲ τὴν τραγωδίαν εἶπεν ἀπάτην, ἣν ὁ τ' ἀπατήσας δικαιότερος τοῦ μὴ ἀπατήσαντος καὶ ὁ ἀπατηθεὶς σοφώτερος τοῦ μὴ ἀπατηθέντος. πότερον οὖν τῶν νέων ὥσπερ τῶν Ἰθακησίων σκληρῶ τινι τὰ
 5 ὄντα καὶ ἀτέγκτω κηρῶ καταπλάσσοντες ἀναγκάζωμεν αὐτοὺς τὸ Ἐπικούρειον ἀκάτιον ἀραμένους ποιητικὴν φεύγειν καὶ παρεξελάνειν, ἢ μᾶλλον ὀρθῶ τινι λογισμῶ παριστάντες καὶ καταδέοντες τὴν κρίσιν, ὅπως μὴ παραφέρηται τῷ τέρποντι πρὸς τὸ βλάπτον, ἀπενθύνωμεν καὶ παραφυλάττωμεν;

10 'οὐδὲ γὰρ οὐδὲ Δρύαντος υἱὸς κρατερὸς Λυκόοργος' (Z 130) ὑγιαίνοντα νοῦν εἶχεν, ὅτι πολλῶν μεθύσκομένων καὶ παροινούντων τὰς ἀμπέλους περιμῶν ἐξέκοπτεν ἀντὶ τοῦ τὰς κρήνας ἐγγυτέρω προσαγαγεῖν καὶ 'μαινόμενον' θεόν, ὡς φησιν ὁ Πλάτων (Legg. 773d) 'ἐτέρῳ θεῷ νήφοντι κολαζόμενον' σωφρονίζειν.

15 ἀφαιρεῖ γὰρ ἡ κρᾶσις τοῦ οἴνου τὸ βλάπτον, οὐ συναναιροῦσα τὸ χρήσιμον. μηδ' ἡμεῖς οὖν τὴν ποιητικὴν ἡμερίδα τῶν Μουσῶν ἐκκόπτωμεν μηδ' ἀφανίζωμεν, ἀλλ' ὅπου μὲν ὑφ' ἡδονῆς ἀκράτου πρὸς δόξαν ἀνθάδως θρασυνόμενον ἐξυβρίζει καὶ ὑλομανεῖ τὸ μυθῶδες αὐτῆς καὶ θεατρικόν, ἐπιλαμβανόμενοι κολούωμεν καὶ πιέζωμεν· ὅπου δ' ἄπτεται τινος μούσης

20 F τῆ χάριτι καὶ τὸ γλυκὺ τοῦ λόγου καὶ ἀγωγὸν οὐκ ἄκαρπὸν ἐστὶν οὐδὲ κενόν, ἐνταῦθα φιλοσοφίαν εἰσάγωμεν καὶ καταμιγνύωμεν. ὥσπερ γὰρ ὁ μανδραγόρας ταῖς ἀμπέλοις παραφυόμενος καὶ διαδιδούς τὴν δύναμιν εἰς τὸν οἶνον μαλακωτέραν ποιεῖ τὴν καταφορὰν τοῖς πίνουσιν; οὕτω τοὺς λόγους
 25 ἢ ποιήσεις ἐκ φιλοσοφίας ἀναλαμβάνουσα <καὶ προσφέρουσα> μιγνυμένους πρὸς τὸ μυθῶδες ἑλαφρὰν καὶ προσφιλῆ παρέχει τοῖς νέοις τὴν μάθησιν. ὅθεν οὐ φευκτέον ἐστὶ τὰ ποιήματα